

тия, без да загрозяват “мащабното” модерно строителство. В резултат бе нанесена голяма и трудно зарастваща рана в душевността на немалка част от циганите, която продължава да е болезнена и в техния съвременен живот.

Мнозина хора не знаят, че циганите са силно привързани към природата, че те желаят да живеят “на земята”, да контактуват с нея постоянно, всекидневно. За това незнание навярно е повлияло и заблуждението, че ромите не могат да имат естетическо отношение към природните дадености щом в миналото са чергарували и щом сега живеят в крайно мизерни условия, от които искат да се освободят. В действителност нашите цигани държат на природната среда, на близостта си със “земята”. Затова и когато през 1978 г. влезе в сила Решението на Секретариата на ЦК на БКП за културното и битовото израстване на българските граждани от цигански произход, във връзка с което значителна част от тях бяха заселени в нови жилища, немалко роми изявиха желание да бъдат настанени в партерните апартаменти. Между впрочем, те не скриваха, че “партерната висота” ги държи до земята, близостта с която им е “по душа”.

Административно-командната регулация и управление на социалните процеси се възползваха от тази циганска нагласа и насочиха ромите към партерните апартаменти. Така се формира нова нерадостна картина, която манифестираше ромите като хора “от втора ръка”, от “втора категория”, като хора, които не бива да имат претенции за равно етажно настаняване с останалите граждани на страната. Тоест, отново се прояви старата и прастара дискриминационна нагласа към ромските жители на родината.

Наистина, по-късно някои цигани получиха апартаменти и на по-високи етажи. Но с това проблемите на ромите не се решаваха. Напротив, в някои отношения те дори се изостряха и задълбочаваха, - особено в морално-психичен план. Това е така, защото новата жилищна среда, за която сред тях не беше формирана предварителна нагласа за възприемане и адаптация, повлия дискомфортно на техните стереотипи, на тона на всекидневния им живот. Отчуждеността от уличния тътен, изгледът към стотиците прозорци срещу “своя” апартамент, промишлените пейзажи, откриващи се